

Posudek vedoucího práce

Posluchač David Mrázek předložil na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (Katedře fundamentální a dogmatické teologie) v akademickém roce 2007/2008 diplomovou práci s názvem *Trojiční tajemství v životě církve v době apoštolských otců a prvních apologetů*.

Kromě úvodu a závěru má práce čtyři rozvrstvené kapitoly.

V kapitole první *Základní orientace* se věnuje historickému rámci, tedy situaci církve v raném období a podhoubí trinitární teologie.

Ve druhé, poněkud v názvu tajemné, kapitole *Vstup do tajemství* představuje základní fenomény křesťanského a církevního života: křest a vyznání víry. Analyzuje některé prameny (Didaché a stručně Justina), aby si tak připravil půdu pro vstup do tajemství v kapitole třetí *Uvnitř tajemství*, podnětné jsou průměty do eklesiologie a dopady do života člověka. Ještě hlubší teologickou analýzu pak podniká v kapitole čtvrté *Teologie tajemství*.

Práce mě zaujala z několika důvodů. Jednak oceňuji originální Mrázkův přístup. Představoval jsem si původně práci více pozitivisticky. Důsledné a chronologické sledování textů, srovnávací analýzu atd. Když však přišly první Mrázkovy texty, příjemně mě překvapily svou neškolometskou formou. Dalším důvodem pro pozitivní hodnocení je to, že diplomand píše srdcem, téma ho strhuje. Neméně kladným momentem je i zájem o patristickou literaturu.

Kritické poznámky David Mrázek již částečně slyšel během práce. Představoval bych si větší míru pozitivistického přístupu (přes to, co jsem napsal výše). Jednak bychom uspokojili potřebu jasnější metodiky, a co je důležitější, vyhnuli bychom se zaběhaným stereotypům, mám na mysli zejména stále opakovanou tezi o subordinacionismu u autorů 2. a 3. století. Tu lze samozřejmě držet jen ve srovnání s vytříbenou teologickou terminologií pozdějších století, ale věcně by zřejmě texty (a za nimi víra) autorů ukazovaly něco jiného. Téma k obhajobě?

Také nejsem zajedno s autorem v celkovém hodnocení (mluvili jsme o tom spolu, na svých závěrech s drobnou korekturou trvá), že totiž „v dochovaných spisech církve 2. století nenacházíme systematickou trojiční teologii“ (s. 81). Jistě ve smyslu středověké a novověké teologie, ale kdyby více pronikl do Athenagorovy či Justinovy Apologie, byl by překvapen hloubkou a těhotností „systematické trinitologie“ těchto textů.

Přes tyto výhrady jsem přesvědčen, že práce splňuje všechny požadavky na diplomovou práci kladené a výrazně převyšuje průměrnou úroveň těchto prací. Proto doporučuji práci k obhajobě a podaří-li se zdárně, hodnocení výborně.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'V. Ventura', written in a cursive style.

Doc. ThDr. Václav Ventura, ThD.